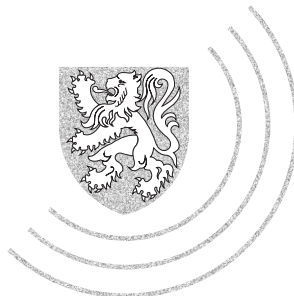


V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 2002-2003

2 juli 2003

ONTWERP VAN DECREET

**betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen
in het kader van “Toerisme voor Allen”**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
uitgebracht door mevrouw Veerle Declercq en de heer Jan Laurys**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer André-Emiel Bogaert.

Vaste leden :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Jan Laurys, Eddy Schuermans, N... ;

de heren Frans De Cock, Didier Ramoudt, Guy Sols, Marc van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Jan Penris, Roland Van Goethem ;

de heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

mevrouw Veerle Declercq ;

de heer André-Emiel Bogaert.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Jef Van Looy ;

de heren Peter Gysbrechts, Koen Helsen, André Moreau, Jul Van Aperen ;

de heren Jean Geraerts, Miel Verrijken, Frans Wymeersch ;

de heren Carlo Daelman, Leo Peeters ;

de heer Flor Ory ;

de heer Jan Loones.

*Zie :***1461** (2002-2003)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Advies van het Kinderrechtencommissariaat
- Nr. 3 : Amendementen
- Nr. 4 : Verslag over hoorzittingen

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting van de minister	4
2. Hoorzittingen	4
3. Algemene bespreking	4
4. Artikelsgewijze bespreking	7
5. Eindstemming	14
Tekst aangenomen door de commissie	15
Bijlage : Prognose budgettaire middelen Toerisme voor Allen	21

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme heeft op 9 januari, 4, 6 en 27 februari, 3 april en 12 juni 2003 het ontwerp van decreet betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van “Toerisme voor Allen” besproken. De vergaderingen van 4 en 6 februari waren gewijd aan hoorzittingen met vertegenwoordigers van de betrokken sector.

1. Toelichting van de minister

De minister schetst in zijn toelichting de verschillen tussen de oude regelgeving en de vernieuwingen die dit ontwerp van decreet beoogt.

Toerisme voor Allen betekent een trendbreuk met het sociaal toerisme van vroeger.

Centra voor het sociaal toerisme moesten volgens het KB van 24 december 1980 voor hun erkenning aangesloten zijn bij een koepelorganisatie. Subsidies werden toen enkel verleend aan erkende koepelorganisaties of hun aangesloten ledenverenigingen. Bij de subsidiëring van bouwwerken ging de aandacht voornamelijk naar grootschalige centra voor volwassenentoerisme. Aan de erkende koepelorganisaties of hun aangesloten ledenverenigingen werden verder ook subsidies toegekend voor animatie en propaganda, verdeeld a rato van het aantal overnachtingen.

Het “Toerisme voor Allen”-decreet voorziet daarentegen in een rechtstreekse erkennings- en ondersteuningsprocedure. Het is gericht op de rechtstreekse ondersteuning van vakantiecentra, de ondersteuning van doelgroepen en op de ondersteuning van het management voor meerdere vakantiecentra.

Wat betreft de subsidies voor verblijven, voorziet het “Toerisme voor Allen”-decreet in een inhaalbeweging ten gunste van het jeugdtoerisme. Vroeger werd vooral in de centra van volwassenentoerisme geïnvesteerd. De infrastructuur van deze centra beantwoordt vandaag de dag meestal aan de basisvereisten. Het decreet stimuleert dan ook een inhaalbeweging ten gunste van het jeugdtoerisme aangezien zij qua infrastructuur nog het vaakst toe zijn aan noodzakelijke aanpassingswerken.

Verder voorziet het decreet in de erkenning van organisaties die vakantiereizen organiseren voor personen die in armoede leven. De subsidies die

aan deze organisaties worden verleend komen rechtstreeks ten goede van de vakantiegangers.

Ten slotte voorziet het decreet in de erkenning van ondersteuningspunten die het management van de verblijven bewerkstelligt. Deze ondersteuningspunten zullen worden gesubsidieerd op basis van een overeenkomst tussen het ondersteuningspunt en Toerisme Vlaanderen waarin concreet meetbare doelstellingen staan.

2. Hoorzittingen

De Commissie besliste vooraleer de algemene bespreking aan te vatten hoorzittingen met vertegenwoordigers van de betrokken sector te organiseren. De hoorzittingen vonden plaats op 4 en 6 februari 2003.

De hoorzittingen gaven een overzicht van de werking van de sociaal-toeristische sector en van de problematieken die er aan de orde zijn. Naast vertegenwoordigers van de sector, werden ook Toerisme Vlaanderen en vertegenwoordigers van de commerciële sector gehoord.

Uit de hoorzittingen bleek de bekommernis van een deel van de sector om voor de verblijven in het kader van “Toerisme voor Allen” tot een systeem van erkenningen en het toekennen van een label te komen, in plaats van een vergunningenstelsel, zoals het in de ontwerptekst wordt voorgesteld.

Een tweede, door de gehele sector geuite bekommernis is die van de subsidiëring. Vooral de subsidiëring van investeringen tot een maximum van 40 % wordt als ontoereikend beschouwd. Er wordt gevraagd dit bedrag op te trekken.

Het exhaustieve verslag van die hoorzittingen is opgenomen in een apart stuk *Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1461/4*.

3. Algemene bespreking

Voor de aanvang van de eindbespreking worden door de Vlaamse regering 31 amendementen ingediend (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1461/3*). Die amendementen behelzen een geheel van juridisch-technische en tekstverbeteringen en vervangen het oorspronkelijk voorgestelde systeem van vergunningen, door een systeem van erkenningen voor de verblijven in het kader van “Toerisme voor Allen”.

Bij het geheel van de door de regering ingediende amendementen wordt door mevrouw Trees Merckx-Van Goey opgemerkt dat een belangrijke koerswijziging tussen het oorspronkelijke ontwerp en de amendering, het vervangen van het vergunningenbeleid door een erkenningsbeleid is.

De minister licht toe dat “erkenning” betekent dat de overheid instellingen die een bepaalde activiteit ontplooiën, hun in die activiteit erkend, waaraan dan rechten en eventueel plichten worden verbonden. “Vergunning” betekent dat men de toelating om een activiteit te ontplooiën pas krijgt, als men een vergunning heeft. Heeft men geen vergunning, dan mag men die activiteit niet uitoefenen. Erkenning houdt volgens de minister een opwaardering van een activiteit in. Een beleid gericht op erkenningen speelt veel beter in op dynamiek en ontwikkeling in de sector en is positief stimulerend.

Mevrouw Merckx-Van Goey stelt dat deze benadering positief is en dat ze zich kan akkoord verklaren met dit erkenningsbeleid. Dit wijst op een sfeer van vertrouwen van de overheid tegenover de sector.

Mevrouw Merckx-Van Goey stelt tevens dat de opmerkingen van de jeugdsector ter zake hun weerklank in de amendering van de regering hebben gevonden.

De minister benadrukt dat de amendementen die werden ingediend door de regering onder andere ook de vrucht zijn van de samenwerking tussen parlement en regering. De hoorzittingen hebben zeker hun rol gespeeld.

Mevrouw Merckx-Van Goey zegt dat in het beleidsplan “Toerisme voor Allen” het sociaal toerisme een “eerbiedwaardige oude dame” wordt genoemd, die kan terugblikken op een lange geschiedenis en traditie. Dat neemt niet weg dat evaluatie van het verleden en herbronning nodig is. Daarbij mag men niet blind zijn voor nieuwe ontwikkelingen. Het genoemde beleidsplan is, doordat het het nodige cijfermateriaal geeft, een nuttig document. Mevrouw Merckx-Van Goey stelt dat met het nieuwe decreet een nieuw juridisch kader wordt geschapen dat bepalend zal zijn voor de verdere ontwikkeling van de sector.

Het hierboven genoemde beleidsplan geeft volgens mevrouw Merckx-Van Goey een goed overzicht van het huidige aanbod en de actuele problemen in de sector. Het geeft een overzicht van de initiatieven en ook welke de rol van de verschillende koepels is. Hieruit blijkt dat er nog een hele weg moet

worden afgelegd vooraleer de doelstelling van het recht op vakantie voor allen wordt bereikt. Mevrouw Merckx-Van Goey verklaart in dit kader dat het goed is dat de categorie van de mensen met een laag inkomen specifiek als doelgroep wordt omschreven in het nieuwe decreet. De minister is in het verleden al tegemoetgekomen aan deze groep door het invoeren van een systeem van vakantiecheques. Met het decreet wordt het mogelijk een structureel beleid naar deze groep te voeren.

Mevrouw Merckx-Van Goey vraagt zich wel af of de toespitsing van het beleid op de diverse categorieën van kansarmen niet als keerzijde zal hebben dat de modale Vlamingen, die zeker in tijden van economische laagconjunctuur minder geneigd zullen zijn om op vakantie te gaan, uit de boot van het sociaal toerisme zullen vallen. Gaat die modale Vlaming zich nog voldoende thuis voelen in de niet-commerciële toeristische initiatieven ?

Mevrouw Merckx-Van Goey heeft ook vragen over de middelen die zullen beschikbaar zijn voor de implementatie van dit decreet. Een goede decreettekst alleen volstaat niet, het decreet moet ook kunnen worden uitgevoerd. Daarom zou het interessant zijn de cijfers te kennen van de middelen die in de komende jaren zullen worden uitgetrokken. Zal er een stijging zijn van die middelen, tegenover de ondersteuning die de sector op dit ogenblik krijgt ?

Dezelfde spreker stelt eveneens vast dat het decreet aandacht besteedt aan andere vormen van Toerisme voor Allen, meer specifiek ten aanzien van de jeugd. De jongerenorganisaties toonden zich tijdens de hoorzittingen bijzonder kritisch. Ook het advies van de Kinderrechtencommissaris had kritische kanttekeningen. Het bij het ontwerp gevoegde kindeffectrapport geeft al een eerste inzicht in de impact van deze nieuwe regelgeving bij de jongeren en hun leefomgeving. Er wordt gesteld dat het benaderen van de jeugd als doelgroep ook betekent dat voor de jongeren specifieke normen moeten gelden. In het oorspronkelijke ontwerp was volgens de jongerenvertegenwoordigers te weinig ondersteuning voor de jeugd ingebouwd. Tijdens de hoorzitting stelde de vertegenwoordiger van de Vlaamse Jeugdraad dat ook de minister bevoegd voor jeugdzaken een specifiek decreet op de jeugdverblijfcentra voorbereidt. Mevrouw Merckx-Van Goey vraagt aan de minister wat de stand van zaken hierbij is. Gaat dit complementair zijn aan het decreet Toerisme voor Allen ? De vertegenwoordiger van de Vlaamse Jeugdraad stelde dat het Toerisme voor Allen-decreet zeker niet voldoet aan alle noden van het jeugdtoerisme. Er blijven

heel wat pijnpunten over. Dat neemt niet weg dat aan één van de belangrijkste opmerkingen, namelijk dat er een erkenningenbeleid moet worden gevoerd, in plaats van een vergunningenbeleid, wordt tegemoetgekomen door de amendering die de regering voorstelt.

Mevrouw Merckx-Van Goey vraagt wat de visie van de regering is voor de kansen die het huidige aanbod van sociaal toerisme nog heeft. Het hoger al vernoemde beleidsplan geeft een volledig overzicht, maar de leefbaarheid van de sector is niet helemaal duidelijk. Worden er met dit ontwerp voldoende waarborgen gegeven om de vakantiecentra in stand te kunnen houden? Kunnen ze in de toekomst zowel hun missie, het mogelijk maken van vakantie voor iedereen, als een kwalitatief aanbod waarmaken?

Het in stand houden en verder uitbouwen van het huidige aanbod is volgens de spreker vooral afhankelijk van een correcte financiering. Men kan decretaal wel waarborgen vastleggen, als de nodige middelen ontbreken is het niet mogelijk om de sector leefbaar te houden. Het uit de circulatie nemen van enkele bekende vakantiecentra heeft in het recente verleden toch wel enige commotie veroorzaakt. Dit zou niet meer mogen voorvallen.

Tenslotte pleit mevrouw Merckx-Van Goey ervoor dat het begrippenapparaat van dit decreet op punt zou staan. Door de veelvuldige amendering is het niet ondenkbaar dat een en ander minder duidelijk wordt in de eindtekst.

De heer Mathieu Boutsen erkent de doelstellingen die het ontwerpdecreet nastreeft. Hij heeft echter een aantal vragen bij de omschrijving van de vier doelgroepen waarop het decreet zich richt.

Wat het jeugdtoerisme betreft, vraagt de heer Boutsen wat precies onder de doelgroep “jeugd” moet worden verstaan. Zijn dat specifiek de jeugdverenigingen, of wil men ook de niet-georganiseerde jeugd bereiken? Aan welke voorwaarden moeten individuele jongeren voldoen, om onder de bepalingen van het decreet te vallen?

De doelgroep “personen met een handicap” is ook niet helemaal duidelijk omschreven. Vanaf welke graad van handicap, komen deze personen in aanmerking? Hoe wordt een handicap erkend?

Wanneer heeft men een armoede-gezin? Wordt dat bepaald op basis van het gezinsinkomen? Of wordt rekening gehouden met het inkomen van de individuele leden van het gezin.

Tenslotte vraagt de heer Boutsen zich af wanneer in de doelgroep “senioren” iemand ondersteuningsbehoevend is. Het is niet omdat men tot de categorie van de senioren behoort, dat men ook behoeftig is of geïnteresseerd in het aanbod van het sociaal toerisme.

Mevrouw Veerle Declercq is van oordeel dat dit ontwerp een lang voortraject heeft afgelegd, en dat er eindelijk een nieuw kader wordt geschapen voor het sociaal toerisme. Maar dit kader moet nu aangevuld worden met uitvoeringsbesluiten en er moeten voldoende budgettaire middelen komen om het decreet werkbaar te maken.

Mevrouw Declercq hoopt dat alle jongeren baat zullen hebben bij het decreet. Ook het specifiek betrekken van een doelgroep “armoede-gezinnen” is volgens deze spreker een vooruitgang tegenover de vroegere situatie.

De heer Guy Sols verklaart dat zijn fractie dit ontwerp ondersteunt en hoopt op een grote parlementaire consensus, die meerderheid en oppositie overbrugt.

De minister dankt in zijn antwoord de diverse fracties die hun steun aan het ontwerp en zijn doelstellingen betuigen. Hij zegt er zich van bewust te zijn dat het decreet enkel het kader heeft geschetst en dat de uitvoeringsbesluiten en de budgettaire middelen van groot belang zijn om het decreet in de praktijk uit te voeren.

De minister is ervan overtuigd dat de budgetten zullen opgetrokken worden en dat de hoogte van de beschikbare middelen tegen dat het decreet volledig operationeel is, een budgettaire verworvenheid zal zijn. De minister stelt een overzicht ter beschikking van de budgettaire prognose van de benodigde middelen om het decreet tot 2006 uit te kunnen voeren, dat als bijlage bij dit verslag wordt gevoegd. De minister verwacht voor het doelgroepenbeleid een substantiële vooruitgang in de beschikbare middelen.

De subsidies voor investeringen in infrastructuur zullen er eveneens op vooruitgaan. Vooral de middelen voor investeringen voor het jeugdtoerisme vertonen een stijging. De minister wijst er wel op dat die investeringssubsidies ook nauw samenhangen met de projecten die worden uitgevoerd. De medegedeelde cijfers zijn dan ook prognoses, die een idee geven van wat er in de praktijk mogelijk nodig is.

De belangrijke breuklijn is volgens de minister dat er nu een doelgroepenbeleid zal gevoerd worden, dat gericht is op een ondersteuning van personen, meer dan op een ondersteuning van organisaties. De eigenlijke steun aan organisaties wordt bovendien georiënteerd op steun aan personen uit de vier doelgroepen. Van “sociaal toerisme” in de klassieke zin, gaan we nu naar een “Toerisme voor Allen”.

De minister verklaart dat de overheid in feite nooit een actieve politiek heeft gevoerd in het zelf opzetten van projecten en overheidsinitiatieven voor sociaal toerisme. Alles hangt dus af van de initiatieven die op het terrein worden ontwikkeld. Het is een feit dat er op het terrein belangrijke verschuivingen zijn met name door het afstoten van het klassieke sociaal toerisme door de christelijke arbeidersbeweging. De minister stelt dat dit aan die beweging niet kan verweten worden, het is het normale resultaat van een evolutie die al lang aan de gang was in het klassieke sociale toerisme. De doelstelling van vroeger, namelijk betaalbare vakanties voor de werknemers organiseren, worden nu immers voor een groot deel door de commerciële sector waargemaakt. Dit is een gevolg van het gestegen welvaartspeil sinds de jaren 60-70.

Die evolutie op het terrein zorgt er voor dat er nu door de overheid meer gericht een beleid kan worden gevoerd op die specifieke categorie van 30 procent van de bevolking die nooit op reis gaat. De overheid kan dus zijn middelen richten naar die initiatieven gericht naar de vier doelgroepen, waardoor het beleid een eigentijds karakter krijgt. Dat betekent dus dat middelen kunnen worden vrijgemaakt, bijvoorbeeld voor ondersteuning van de jongerenvakanties of voor toegankelijkheidsprojecten voor personen met een handicap.

Bij die laatste opmerking verklaart de minister dat de specifieke werking naar personen met een handicap vooral een ondersteuning van die toegankelijkheidsprojecten inhoudt. Het beleid moet ervoor zorgen dat er voor die doelgroep toegankelijke toeristische infrastructuur is. De tegemoetkoming naar de andere drie doelgroepen is vooral van financiële aard, terwijl het voor gehandicapten vooral een kwestie van investeringen is. Het begeleiden van gehandicapten bij vakanties is meer een aangelegenheid voor de welzijnssector. Binnen de bevoegdheid “Toerisme” wordt er vooral in die toegankelijkheid geïnvesteerd.

Binnen Toerisme Vlaanderen is er het infopunt “Toegankelijk reizen” dat als loket functioneert voor personen met een handicap, waar ze met al

hun vragen in verband met toegankelijke toeristische infrastructuur terecht kunnen. Ook de gegevens hierover zijn terug te vinden in de brochure met het beleidsplan “Toerisme voor Allen”.

Over het decreet op jeugdverblijfcentra, zegt de minister dat de voorontwerptekst voor advies bij de Raad van State is en dat dit hopelijk snel zal kunnen worden ingediend bij het Vlaams Parlement. Het is belangrijk dat dat nieuwe decreet op het decreet “Toerisme voor Allen” afgestemd is. Zijn kabinet werkt in deze dus nauw samen met het kabinet van de bevoegde minister voor jeugdzaken.

4. Artikelsgewijze bespreking

Er worden door de Vlaamse regering 31 amendementen bij de ontwerpakte ingediend. Die amendementen zijn alle gepubliceerd in *Parl. St. VI. Parl. 2002-2003*, nr. 1461/3.

Het eerste amendement behelst een indeling van het decreet in zes hoofdstukken: Algemene bepalingen, Verblijven, Sociaal-toeristische verenigingen, Ondersteuningspunten, Toezicht en sancties, Overgangs-, opheffings en wijzigingsbepalingen. Die indeling verhoogt de leesbaarheid, doordat het duidelijk wordt dat het decreet erkenning en subsidiëring regelt van verblijven, verenigingen en ondersteuningspunten.

Alle amendementen en artikelen worden na bespreking aangenomen met 10 stemmen voor bij 3 onthoudingen. Dit heeft tot gevolg dat het volledige decreet niet alleen in hoofdstukken wordt ingedeeld, maar dat ook alle artikelen worden hernummerd.

Dit verslag van de artikelsgewijze bespreking volgt de nieuwe indeling en nummering, zoals die in de tekst aangenomen door de commissie wordt weergegeven.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 2

Amendement nr. 2 stelt voor een nieuw artikel in te voegen met een omschrijving van de term “verblijf”.

Mevrouw Merckx-Van Goey is van oordeel dat de terminologie onduidelijk is. In punt 1° wordt verblijf als een “exploitatie die logies verstrekt” omschreven. In 2° is dan weer sprake van een “terrein voor openluchtrecreatieve verblijven”. Wat dat tweede punt betreft, is het duidelijk, hier wordt verwezen naar het zogenaamde kampeerdecreet. Maar welke verblijven worden precies onder punt 1° bedoeld? Zijn daar bijvoorbeeld ook tweede verblijven bij of verblijven in het kader van het hoeve- en plattelandstoerisme? Het zou volgens mevrouw Merckx-Van Goey duidelijker zijn als er hier over “logiesverstrekkende verblijven” zou worden gesproken, omdat die term ook decretaal is vastgelegd. Met de omschrijving die nu wordt voorgesteld zou het decreet ook van toepassing kunnen zijn op verblijven in ziekenhuizen of rustoorden. Bovendien, zo stelt de spreker door de manier van voorstellen, lijkt het of een openluchtrecreatief verblijf geen exploitatie is.

De minister antwoordt dat in dit artikel een basisdefinitie wordt gegeven, die verder in het decreet wordt gebruikt. Door een lezing van de andere artikelen wordt dan ook duidelijk wat precies onder “verblijven” moet worden verstaan. In geen enkel artikel wordt voor het overige afgeweken van die basisdefinitie. Er zal daaruit dus ook duidelijk blijken dat bijvoorbeeld ziekenhuiskamers of studentenkamers niet tot verblijven in de zin van dit decreet kunnen worden gerekend.

Artikel 3

In dit artikel wordt de term “Toerisme voor Allen” omschreven.

Mevrouw Merckx-Van Goey stelt dat dit artikel essentieel is voor het decreet. Daarom moet de omschrijving volledig correct zijn. Het gaat hier om een gecombineerde definitie. Ze vraagt wat in de aanhef de bepaling “niet-commercieel en/of recreatie, dat evenwaardig is aan andere vormen van toerisme en/of recreatie” precies betekent. Wat moet men zich daarbij voorstellen? Volgens haar is de term “niet-commercieel” in de definitie niet op zijn plaats. Tijdens de hoorzittingen is gebleken dat de sector kritisch staat tegenover die term. Men stelde immers dat elke exploitatie hoe dan ook on-

derworpen is aan de economische wetmatigheden. Dat betekent dat elke exploitatie hoe dan ook een zeker commercieel karakter heeft. Door het benadrukken van dat niet-commerciële zou het kunnen zijn dat initiatieven in het kader van toerisme voor allen, met een op economische wetmatigheden gebaseerde commerciële inslag, niet in aanmerking komen voor erkenning, volgens de spreker.

Ze vraagt ook wat met “andere vormen van toerisme” wordt bedoeld. Dat is in de voorliggende definitie niet duidelijk.

Mevrouw Merckx-Van Goey stelt verder dat er in dit artikel nog meer onduidelijkheden zijn. Wat betekent “bijzondere aandacht voor drempelverlagende inspanningen” in 1° concreet. Moet men niet omschrijven wat die drempelverlagende inspanningen precies inhouden?

De heer André-Emiel Bogaert sluit zich gedeeltelijk bij die kritiek aan. De begripsbepaling bevat een aantal omschrijvingen die te weinig concreet zijn.

De minister antwoordt dat de voorliggende definitie gebaseerd is op een onderzoek van Ernst & Young op het terrein. De definitie is een synthese van de basiskennmerken van de initiatieven die in het kader van Toerisme voor Allen worden ontwikkeld. De minister benadrukt dat de Raad van State geen opmerkingen had bij deze definitie, zodat er van uit mag worden gegaan dat die juridisch sluitend is.

Mevrouw Merckx-Van Goey stelt dat onder 3° de specifieke doelgroepen worden omschreven. Maar zoals dat daar gebeurt, is het volstrekt niet duidelijk wat die doelgroepen precies zijn. Men kan er niet uit opmaken welke leeftijdscategorieën moeten worden gehanteerd voor jeugd of bejaarden.

De heer Bogaert antwoordt hierop dat in 3° een niet-limitatieve of een exemplatieve opsomming wordt gegeven. Er wordt enkel een richting aangeduid, van wat onder specifieke doelgroepen wordt verstaan. Het is dus aan de uitvoeringsbesluiten om die doelgroepen tot in het detail te omschrijven. Dit is hoe dan ook een kaderdecreet, dat later wordt geconcretiseerd door die uitvoeringsbesluiten.

Artikel 4

Amendement nummer 3 voegt een nieuw artikel in waarin wordt bepaald dat men het label Toerisme voor Allen of een gelijksoortige benaming enkel mag gebruiken als men in het kader van dit decreet erkend werd.

Mevrouw Merckx-Van Goey blijft bij haar standpunt dat de definitie in het vorige artikel alles behalve duidelijk is. Er worden immers drie dwingende voorwaarden omschreven, om te kunnen erkend worden in het kader van dit decreet. In dit artikel wordt het belang van een goede definitie nog duidelijker. Er komen immers strafbepalingen voor initiatieven die zich onterecht het label “Toerisme voor Allen” zouden toeëigenen. Bij het creëren van die onduidelijkheid gaan er initiatieven uit de commerciële sector komen, die zich als “Toerisme voor Allen” profileren en kan er daardoor niet tegen zulk oneigenlijk gebruik van het etiket worden opgetreden.

De heer Robert Voorhamme benadrukt dat het gaat om het erkennen van initiatieven, die als blijk van die erkenning, een officieel label krijgen. Het is logisch dat een initiatief aan bepaalde voorwaarden moet voldoen. Die voorwaarden moeten niet gedetailleerd in het decreet worden omschreven, maar wel in de uitvoeringsbesluiten. Bij het toekennen van een label is erkenning nodig en er mogen dus ook geen pseudo-labels zijn, die verwarring zouden kunnen scheppen. Vandaar dat het ook logisch is dat er strafbepalingen zijn om dergelijk oneigenlijk gebruik te voorkomen. Het gaat hier om het principe van de bescherming van de consument. Bovendien kan men alle eventualiteiten niet opsommen in een kaderdecreet. In de uitvoeringsbesluiten moeten duidelijke bepalingen voorkomen, die het ontstaan van zulke pseudo-labels onmogelijk maken.

Mevrouw Merckx-Van Goey pleit ervoor om ofwel een opsomming van alle niet toelaatbare benamingen in het artikel op te nemen ofwel het woord “soortgelijk” weg te laten.

De minister wijst op de analoge begrippen en strafbepalingen die zijn opgenomen in het decreet op de logiesverstrekkende bedrijven. De manier waarop het hier is omschreven betekent volgens de minister dat de strafrechter zich uiteindelijk zal moeten uitspreken over de “soortgelijke benamingen”. De essentiële bedoeling van dit artikel is consumentenbescherming. Bij elke specifieke situatie van oneigenlijk gebruik van een aan Toerisme voor Allen refererende terminologie, zal de rechter

zich moeten uitspreken. Daarom is de minister er helemaal geen voorstander van om het woord “soortgelijk” weg te laten. Op die manier zullen de mogelijkheden van de strafrechter om op te treden tegen die vormen van consumentenmisleiding sterk worden ingeperkt.

Bij dit nieuwe artikel dringt zich tenslotte een technische correctie op. De twee zinsneden “tenzij hij in het kader van dit decreet erkend werd” en, “of over een in het kader van dit decreet toegekende erkenning beschikt” betekenen immers hetzelfde. De zinsnede “tenzij hij in het kader van dit decreet erkend werd” moet dus worden weggelaten.

Artikel 5

Amendement nr. 4 voegt een nieuw artikel in waarin wordt bepaald dat de financiële ondersteuning wordt toegekend door Toerisme Vlaanderen.

Mevrouw Merckx-Van Goey vraagt of deze bepaling betekent dat enkel Toerisme Vlaanderen de subsidies uitkeert en geen enkele andere instantie.

De minister antwoordt dat dit inderdaad de bedoeling is en dat de middelen worden toegekend binnen de perken van de begrotingskredieten.

Mevrouw Merckx-Van Goey stelt dan ook dat in een eventueel wijzigingsdecreet op Toerisme Vlaanderen, ook moet worden opgenomen dat overal waar in dit decreet naar Toerisme Vlaanderen wordt verwezen, die betreffende artikels moeten worden gewijzigd.

De minister beaamt dit en stelt dat dat in één omvattende bepaling in het nieuwe decreet op Toerisme Vlaanderen zal worden opgenomen.

HOOFTSTUK II

Verblijven

Artikel 6

Dit artikel is het oorspronkelijke artikel 3. Amendement nr. 5 vervangt de eerste paragraaf van het artikel. Amendementen nr. 6 en 7 schrappen de oorspronkelijke paragrafen 2 en 3. Amendement nr. 8 vervangt de oorspronkelijke paragraaf 4.

Amendement nr. 9 tenslotte schrapt de oorspronkelijke paragraaf 5. Deze amendementen beogen het laten wegvallen van overbodige bepalingen die verwijzen naar openluchtrecreatieve verblijven en logiesverstrekkende bedrijven. Dat is het gevolg van de bepalingen van het nieuwe artikel 2, waarin de term “verblijf” wordt omschreven.

De nieuwe bepalingen vervangen ook het oorspronkelijk beoogde vergunningenbeleid door een beleid van erkenningen. Mevrouw Merckx-Van Goey herhaalt dat dit een belangrijke verbetering aan het decreet is en dat haar fractie dit ten volle kan onderschrijven.

Bij de tekst van amendement 5, die de oorspronkelijke tekst van paragraaf 1 vervangt wordt opgemerkt door mevrouw Merckx-Van Goey dat in de zinsnede met betrekking tot de verblijven, gelegen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, de term “rechtspersonen die behoren tot de Vlaamse Gemeenschap” niet correct is. Volgens de spreker kunnen evengoed natuurlijke personen tot de Vlaamse Gemeenschap behoren. In feite moet daar dus “personen” staan.

De minister beaamt die opmerking. De commissie stemt ermee in dat dit een technische correctie aan het artikel is. Het woord “rechtspersonen” in de laatste zin van de nieuwe tekst van paragraaf 1, wordt vervangen door het woord “personen”.

Artikel 7

Dit artikel regelt de erkenningscriteria. Amendementen nrs. 10 en 11 bij het oorspronkelijke artikel 4 vervangen telkens de oorspronkelijk beoogde vergunning door erkenning.

Mevrouw Merckx-Van Goey vraagt of alle negen criteria moeten vervuld zijn, om in aanmerking te komen voor een erkenning.

De minister verklaart dat die criteria inderdaad cumulatief zijn.

Artikel 8

Dit artikel regelt de subsidies voor verblijven.

Amendement nr. 12 bij het oorspronkelijke artikel 5 schrapt in het eerste lid van paragraaf 1 op de

tweede en derde regel de zinsnede “die geëxploiteerd worden door natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen”. Dit is een technische correctie van een overbodige omschrijving.

Amendement nr. 13 bij dit artikel vervangt in paragraaf 1, eerste lid, 2° het woord “vergunde” door “erkende”.

Mevrouw Merckx-Van Goey stelt dat tijdens de hoorzittingen gebleken is dat er door de sector voorbehoud wordt gemaakt tegen de beperking van de subsidies tot maximaal 40 percent van de kosten. De meeste tussenkomsten pleitten voor 60 percent of meer, naargelang het soort investeringen. Er werd bijvoorbeeld om een grotere tussenkomst gevraagd voor brandveiligingswerken of werken ter verbetering van de hygiëne. Waarom werd op die vraag niet ingegaan ?

De minister antwoordt dat een tussenkomst van de overheid in feite onder de 50 percent moet blijven, omdat er anders andere voorwaarden gelden, in het kader van de wetgeving op de overheidsopdrachten. Maar tegelijkertijd, zo benadrukt de minister, gaat het hier ook om een politieke keuze. Het gaat om het zoeken van een juist evenwicht tussen hetgeen de sector zelf wenst en wat de mogelijkheden van de overheid zijn. Dat evenwicht moet er ook zijn tussen de initiatieven die het werkveld zelf wil nemen en steun die de overheid aan die initiatieven geeft.

Mevrouw Merckx-Van Goey stelt hiertegenover dat het decreet toch wel heel stringente voorwaarden oplegt, waaronder een sociaal-economisch aanvaardbare prijszetting. Daar mag de overheid toch wel een en ander tegenover stellen. Is een tegemoetkoming van maximaal 40 percent dan wel voldoende ? De spreker en haar fractie vrezzen voor een verschraving van het sociaal-toeristische aanbod omdat de sector door die voorwaarden tot belangrijke investeringen zal gedwongen worden. Haar fractie vraagt dan ook hogere subsidiegrenzen, wanneer het gaat om investeringen in brandveiligheid en hygiëne, zeker waar het jeugdinfrastuctuur betreft.

De minister herhaalt dat het decreet er hoe dan ook op gericht is hetgeen er op het werkveld gebeurt, te ondersteunen, zonder afbreuk te doen aan de responsabilisering van de sector.

HOOFDSTUK III

Sociaal-toeristische verenigingen

Artikel 9

Dit artikel handelt over de erkenning van sociaal-toeristische verenigingen die een werking ontplooiën om de vakantie van personen die in armoede leven mogelijk te maken.

Amendement nr. 14 bij het oorspronkelijke artikel 6 bepaalt dat in § 1, eerste lid, op de vijfde en zesde regel, de woorden “kunnen erkend worden onder volgende voorwaarden” vervangen door de woorden “kunnen door Toerisme Vlaanderen als sociaal-toeristische vereniging erkend worden onder volgende voorwaarden”.

De private rechtspersonen worden dus erkend als “sociaal-toeristische vereniging” en die erkenning wordt verleend door Toerisme Vlaanderen.

Mevrouw Merckx-Van Goey vraagt of de expliciete bepaling dat het om private rechtspersonen gaat, betekent dat bijvoorbeeld gemeenten of andere overheden zijn uitgesloten als sociaal-toeristische initiatiefnemers?

De minister beaamt dat deze bepaling zich expliciet richt op private rechtspersonen. Als een overheid een initiatief neemt, moet ze daar een vzw voor oprichten om voor subsidies in aanmerking te komen. Het gaat in dit decreet dus niet over eventuele subsidiëring van overheden.

Op vraag van Mevrouw Merckx-Van Goey bevestigt de minister ook dat die sociaal-toeristische verenigingen een rechtstreekse financiële ondersteuning moeten verlenen aan de personen van de doelgroep van personen die in armoede leven.

Mevrouw Merckx-Van Goey vraagt zich daarbij af waarom ook bijvoorbeeld gehandicapten niet tot die doelgroep, die rechtstreekse financiële steun krijgt, kunnen behoren.

De minister antwoordt dat deze bepaling gericht is op die specifieke doelgroep van mensen die in armoede leven, omdat daarvoor geen specifieke regelgeving bestaat. Voor bijvoorbeeld de gehandicapten zijn er tegemoetkomingen in het kader van de welzijnszorg. Dit decreet wil expliciet niet op het terrein van de welzijnszorg komen. Het decreet

richt zich wel op die doelgroep die geen vakantie kan nemen om financiële redenen.

De minister verwijst ook naar amendement nr. 15 dat bepaalt dat in paragraaf 1, het tweede lid wordt vervangen door “De Vlaamse regering kan de voorwaarden en procedure inzake erkenning nader bepalen.” Dit betekent dus dat in de uitvoeringsbesluiten nader kan worden omschreven wat precies met die doelgroep wordt bedoeld. De regering kan de criteria dus indien nodig versoepelen, door bijvoorbeeld behoeftige gehandicapten of bejaarden tot die doelgroep te rekenen.

Amdement nr. 16 stelt voor aan § 1 een lid toe te voegen, dat luidt als volgt: “Voor de private rechtspersonen die op het moment van de inwerkingtreding van dit decreet al minstens vijf jaar rechtspersoonlijkheid genieten, kan de Vlaamse regering afwijken van de in het eerste lid gestelde voorwaarden.” Hiermee kan de Vlaamse regering de voorwaarden versoepelen voor die initiatieven die al langer dan 5 jaar actief zijn op het terrein.

Amendement nr. 17 schrapt paragraaf 2 van het oorspronkelijke artikel omdat het overbodig is gezien het nieuwe artikel 19 (zie hoger).

Ook bij dit artikel wordt ten slotte gesteld dat de opgesomde voorwaarden cumulatief zijn.

Artikel 10

Dit artikel regelt de financiële ondersteuning van de erkende sociaal-toeristische verenigingen.

Amendement nr. 18 vervangt de tekst van paragraaf 2 van het oorspronkelijke artikel 7. Het gaat om een technische correctie. Ook wordt het maximumbedrag van 12.500 euro voor de betaling van de coördinator uit de decreetstekst weggelaten. Het is beter het maximumbedrag in het uitvoeringsbesluit vast te leggen.

Mevrouw Merckx-Van Goey vraagt of het betalen van de coördinatoren kan worden beschouwd als een soort tewerkstellingsmaatregel.

De minister antwoordt dat dit niet zo moet bekeken worden. Het betoelagen van een coördinator onder de beschreven voorwaarden is een normale vorm van ondersteuning.

HOOFDSTUK IV

Ondersteuningspunten

Artikel 11

Dit artikel regelt de erkenning van ondersteuningspunten.

Amendement nr. 19 stelt een volledig nieuw tekst voor van het vroegere artikel 8.

Hierbij worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 12

Dit artikel regelt de subsidiëring van de ondersteuningspunten.

Het oorspronkelijke artikel 9 wordt door drie amendementen gewijzigd.

Amendement nr. 20 vervangt in het eerste lid, op de zevende regel, het woord “vergunde” door het woord “erkende”.

Amendement nr. 21 vervangt het derde lid door wat volgt :

“Het ondersteuningspunt, dat een overeenkomst afsloot, kan een subsidie verkrijgen voor de kosten van één coördinator, belast met de uitvoering van het takenpakket vermeld in artikel 8.

De subsidie bedraagt maximum 75 % van de bedoelde kosten en kan niet hoger zijn dan het maximumbedrag dat door de Vlaamse regering wordt bepaald.”.

Amendement nr. 22 vervangt in het vierde lid de laatste zin de volgende zin :

“De subsidie bedraagt maximum 75 % van de bedoelde kosten en kan niet hoger zijn dan het maximumbedrag dat door de Vlaamse regering wordt bepaald.”.

Ook hier wordt geargumenteed dat het beter is dat de maximumbedragen voor de subsidies van 12.500 euro en 25.000 euro bij besluit van de Vlaamse regering worden bepaald en niet in het decreet zelf.

Mevrouw Merckx-Van Goey stelt vast dat in het derde lid vermeld is dat een ondersteuningspunt een overeenkomst moet hebben afgesloten om de subsidie te kunnen verkrijgen. In het volgende lid is er van die overeenkomst geen sprake meer. Moet voor de bepaling onder dit vierde lid dan geen overeenkomst worden afgesloten om de subsidie te kunnen verkrijgen ?

De minister antwoordt dat een ondersteuningspunt te allen tijde een overeenkomst moet afsluiten.

HOOFDSTUK V

Toezicht en sancties

Artikel 13

Dit artikel regelt de organisatie van het toezicht door Toerisme Vlaanderen.

Amendement nr. 23 vervangt het woord “vergunde” door het woord “erkende”, zoals elders in de ontwerp tekst. Er moet ook een technische correctie worden doorgevoerd. Ook in de tweede zin van het artikel moet de term “vergunning” worden weggelaten.

Mevrouw Merckx-Van Goey vraagt wat met de term “alle nodige informatie” wordt bedoeld. Ze gaat ervan uit dat het hier enkel gaat om informatie die betrekking heeft op de toepassing van het decreet.

De minister antwoordt dat hiermee inderdaad de informatie die betrekking heeft op de toepassing van het decreet bedoeld wordt.

Artikel 14

Dit artikel regelt de intrekking of schorsing van de erkenning door Toerisme Vlaanderen.

Amendement nr. 24 stelt een nieuwe tekst voor het oorspronkelijke artikel 11 voor, waarin Toerisme Vlaanderen de opdracht krijgt in te staan voor de erkenningen.

Hierbij worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 15

Dit artikel regelt de hoogte van de geldboeten.

Amendement nr. 25 laat in de voorgestelde tekst van het oorspronkelijke artikel 12 het woord “vergunning” weg, zoals elders in het decreet.

Hierbij worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 16

Dit artikel regelt de controlebevoegdheid van de ambtenaren van Toerisme Vlaanderen.

Amendement nr. 26 laat ook in dit artikel het woord “vergunning” weg.

Amendement nr. 27 stelt voor het tweede lid van het oorspronkelijke artikel 13 te schrappen. In dit lid werd bepaald dat Toerisme Vlaanderen gemachtigd wordt zich burgerlijke partij te stellen bij vaststelling van overtreding van dit decreet. Omdat het hier over een onderdeel van de regeling van de strafvordering gaat, behelst het een bevoegdheid die tot het terrein van de federale wetgever behoort.

Er worden geen opmerkingen geformuleerd.

HOOFDSTUK VI

Overgangs-, opheffings- en wijzigingsbepalingen

Artikel 17

Bij dit artikel dat handelt over de overgangsmaatregelen voor de initiatieven die werken op basis van het KB van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 18

Dit artikel bepaald dat de in dit decreet vermelde bedragen worden aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.

Mevrouw Merckx-Van Goey vraagt welke de aanvangsindex is.

De minister antwoordt dat dat het indexcijfer is van de maand voor de inwerkingtreding van het decreet.

Artikel 19

Dit artikel voegt een bepaling toe aan de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus voor wat de regeling voor de Vlaamse Gemeenschap betreft.

Amendement nr. 28 vervangt op de laatste regel de verwijzing naar artikel 6, § 1, 1^o, door een verwijzing naar het volledige artikel 6 (na de hernummering wordt dit een verwijzing naar artikel 9).

Er worden hierbij geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 20

Dit artikel voegt een bepaling toe aan het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven, waardoor dat laatste decreet niet van toepassing wordt op verblijven in het kader van “Toerisme voor Allen”.

Amendement nr. 29 stelt een nieuw redactie van het artikel voor, omdat de tekst van het oorspronkelijke artikel 17 onduidelijk geformuleerd was.

Mevrouw Merckx-Van Goey zegt dat in dit artikel duidelijk wordt bepaald dat het decreet op de logiesverstreckende bedrijven niet langer van toepassing is voor de verblijven in het kader van “Toerisme voor Allen”. Maar dan moet volgens de spreker ook hetzelfde bepaald worden voor de wetgeving op de reisbureaus.

De minister verklaart dat de bepaling in het voorgaande artikel, dat de wet op de reisbureaus aanvult in dit opzicht voldoende duidelijk is. Daar wordt vermeldt dat de hoofdbepaling van die wet niet langer van toepassing is op initiatieven in het kader van “Toerisme voor Allen”.

Amendement nr. 30 stelt voor het oorspronkelijke artikel 18 volledig weg te laten omdat die bepaling een artikel in het decreet van 7 juli 1998 op Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor Toerisme

wijzigt dat voorsnog niet in werking is getreden. Bovendien zal het decreet op Toerisme Vlaanderen binnenkort vervangen worden door een nieuw decreet op Toerisme Vlaanderen in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid.

Artikel 21

Dit artikel regelt de opheffing van de twee KB's die tot nog toe het sociaal toerisme regelden.

Mevrouw Merckx-Van Goey stelt dat die KB's de subsidiëring van de koepels regelde via de Rijksdienst voor jaarlijkse vakantie. Gaat die Rijksdienst nog financieringen kunnen doen ? En onder welke voorwaarden kan dat dan nog verder gebeuren ?

De minister antwoordt dat de Vlaamse Gemeenschap niet bevoegd is om deze federale regelgeving op de bewuste rijksdienst aan te passen. Met dit decreet wordt de eigen Vlaamse reglementering op "Toerisme voor Allen" vastgelegd.

Amendement 31 ten slotte stelt voor het oorspronkelijke artikel 20, met betrekking tot het bepalen van de datum van inwerkingtreding, weg te laten.

5. Eindstemming

Het aldus gewijzigde ontwerp van decreet wordt tenslotte aangenomen met 10 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Veerle DECLERCQ André-Emiel BOGAERT

Jan LAURYS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I**

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewest-aangelegenheid.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt als verblijf beschouwd :

- 1° iedere exploitatie, ongeacht haar benaming, die logies verstrekt met een minimum duur van één nacht ;
- 2° ieder terrein voor openluchtrecreatieve verblijven, zoals omschreven in artikel 2 van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven.

Artikel 3

Voor de toepassing van dit decreet is "Toerisme voor Allen" een niet-commercieel toerisme en/of recreatie, dat evenwaardig is aan andere vormen van toerisme en/of recreatie en dat :

- 1° bijzondere aandacht heeft voor en drempelverlagende inspanningen levert ten aanzien van allen die gehinderd worden in een volwaardige deelname aan buitenhuisvakantie zoals gezinnen, jeugd, personen met een handicap, personen die in armoede leven, bejaarden en eenoudergezinnen ongeacht hun leeftijd, gezondheid, economische, sociale of culturele achtergrond ;
- 2° tot doel heeft niet-consumptieve, niet-commerciële toerismebeleving die gericht is op het aanbieden van niet louter ontspanning, maar wel van vrijetijdsbesteding in gezins-, groeps- of individueel verband en die het fysieke, psychische, sociale en culturele welzijn ten goede komt.

Zowel het dag- als het verblijfstoerisme zijn aan de orde ;

- 3° een sociaal-economisch aanvaardbare prijszettingpolitiek hanteert, die in het bijzonder specifieke doelgroepen zoals jeugd, gezinnen, personen met een handicap, personen die in armoede leven, bejaarden, en eenoudergezinnen stimuleert.

Artikel 4

Niemand mag de benaming of het label "Toerisme voor Allen", of de term "sociaal-toeristisch" of een soortgelijke benaming gebruiken tenzij hij over een in het kader van dit decreet toegekende erkenning beschikt.

Artikel 5

De in dit decreet vermelde financiële ondersteuning en subsidies worden door Toerisme Vlaanderen toegekend binnen de perken van de begrotingskredieten.

HOOFDSTUK II

Verblijven

Artikel 6

§ 1. De verblijven die de in artikel 3 vermelde doelstellingen beogen, kunnen in het kader en volgens de voorwaarden van dit decreet door Toerisme Vlaanderen als sociaal-toeristische verblijven worden erkend. Wat betreft de verblijven gelegen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, gaat het om verblijven geëxploiteerd door personen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. Terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven, komen slechts in aanmerking voor een erkenning als bedoeld in § 1, indien ze beantwoorden aan de vereisten gesteld bij het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven.

Artikel 7

De verblijven die in het kader van dit decreet worden erkend, moeten voldoen aan volgende erkenningscriteria :

- 1° de basiskwaliteitsnormen ;
- 2° de basishygiënenormen ;
- 3° de specifieke brandveiligheidsnormen ;
- 4° de toegankelijkheidsnormen ;
- 5° het labelen van de diverse categorieën van verblijven rekening houdend met de specifieke doelgroepen ;
- 6° de bescherming van benamingen ;
- 7° de drempelverlagende maatregelen ;
- 8° de statistische gegevens die aangeleverd moeten worden ;
- 9° de exploiterende natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen.

De Vlaamse regering kan deze criteria en de procedure inzake erkenning nader bepalen.

Artikel 8

§ 1. De verblijven in het kader van "Toerisme voor Allen" kunnen een subsidie krijgen ten bedrage van maximaal 40 % van de kosten voor de volgende categorieën van initiatieven :

- 1° nieuwbouw, moderniserings- en brandveiligheidswerkzaamheden voor verblijven die onder het label jeugdtoerisme vallen ;
- 2° werkzaamheden die tot doel hebben de toegankelijkheid van het erkende verblijf te vergroten ;
- 3° proefprojecten of themagerichte projecten ;
- 4° animatie die gericht is op de in artikel 3 vermelde doelgroepen.

De Vlaamse regering bepaalt de specifieke voorwaarden, de procedure en de maximumbedragen waaronder subsidies kunnen worden verleend.

Onderhoudswerkzaamheden of werkzaamheden aan het privé-gedeelte van het verblijf worden niet gesubsidieerd.

§ 2. De in § 1 vermelde begunstigen zijn ertoe gehouden de infrastructuur waarvoor de subsidie voor de nieuwbouw ervan of voor de werkzaamheden eraan werd verkregen, voor deze doelstellingen open te houden gedurende :

- een periode van minimaal 15 jaar voor nieuwbouwwerken en werkzaamheden waarvan de subsidie meer dan 50.000 euro bedraagt ;
- een periode van minimaal 5 jaar voor werkzaamheden beneden de 50.000 euro ;

en dit op straffe van terugvordering van de subsidie van het aantal 'periodetienden' niet-geëxploiteerde jaren. Zij moeten tijdens het subsidieonderzoek aantonen dat zij voldoende rendabel zijn.

Voor proef- of themagerichte projecten moet het project in stand worden gehouden gedurende de in de projectoproep vermelde periode op straffe van terugvordering van de subsidie.

De subsidies mogen niet gecumuleerd worden met andere middelen van de Vlaamse overheid. Ze moeten deel uitmaken van een aparte post in het boekhoudkundig rekeningstelsel.

HOOFDSTUK III

Sociaal-toeristische verenigingen

Artikel 9

De private rechtspersonen, die de in artikel 3 vermelde doelstellingen beogen en een rechtstreekse financiële ondersteuning bewerkstelligen om de vakantie van personen die in armoede leven mogelijk te maken, kunnen door Toerisme Vlaanderen als sociaal-toeristische vereniging erkend worden onder volgende voorwaarden :

- 1° ze organiseren zelf de vakantie voor personen die in armoede leven ;
- 2° ze staan in voor het verzamelen van extra privé-middelen om de vakantie van de personen die in armoede leven mogelijk te maken ;

- 3° ze organiseren jaarlijks ofwel minimaal 2 vakanties van elk minimaal 4 overnachtingen in binnen- en/of buitenland met minimaal 70 verschillende deelnemers in totaal ; ofwel jaarlijks minimaal 1 vakantie van minimaal 6 overnachtingen in binnen- en/of buitenland met minimaal 100 verschillende deelnemers. Het minimum-aantal vereiste deelnemers moet afkomstig zijn uit het Nederlandse taalgebied of tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad ;
- 4° ze bereiken jaarlijks minimaal een vierde nieuwe deelnemers ;
- 5° ze exploiteren zelf geen verblijven ;
- 6° ze zorgen voor een degelijk financieel beheer ;
- 7° ze worden gekenmerkt door een belangrijke vrijwilligerswerking ;
- 8° ze hebben hun maatschappelijke zetel en hun secretariaat in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De Vlaamse regering kan de voorwaarden en procedure inzake erkenning nader bepalen.

Voor de private rechtspersonen die op het moment van de inwerkingtreding van dit decreet al minstens vijf jaar rechtspersoonlijkheid genieten, kan de Vlaamse regering afwijken van de in het eerste lid gestelde voorwaarden.

Artikel 10

§ 1. De rechtspersonen, erkend op grond van artikel 9, kunnen een beroep doen op een financiële ondersteuning die rechtstreeks de vakantie van de personen die in armoede leven ten goede komt.

De financiële ondersteuning bedraagt maximaal 75 % van :

- 1° de vervoerskosten ;
- 2° de verblijfskosten ;
- 3° de animatiekosten ;
- 4° de verzekeringskosten.

§ 2. De rechtspersonen, erkend op grond van artikel 9 die per jaar minimaal 5 vakanties van elk 4 overnachtingen in binnen- en/of buitenland organi-

seren voor een totaal van minimaal 150 verschillende deelnemers kunnen een subsidie verkrijgen voor de kosten van één coördinator die instaat voor de organisatie van de vakanties bedoeld in § 1, eerste lid. De subsidie bedraagt maximum 75 % van de bedoelde kosten en kan niet hoger zijn dan het maximumbedrag dat door de Vlaamse regering wordt bepaald.

§ 3. Wat de toepassing betreft van de bepalingen vervat in §§ 1 en 2 van dit artikel bepaalt de Vlaamse regering de maximale kostprijs van een vakantie, de specifieke voorwaarden waaronder en de procedure waarop de subsidies worden toegekend en uitbetaald.

De subsidies mogen niet gecumuleerd worden met andere middelen van de Vlaamse overheid. Ze moeten deel uitmaken van een aparte post in het boekhoudkundig rekeningstelsel.

De Vlaamse regering kan andere kosten, die voor ondersteuning in aanmerking komen, vaststellen. Ze kan tevens het maximumbedrag vaststellen dat, voor elk van de kosten bedoeld in dit artikel, voor de berekening van de subsidie in aanmerking wordt genomen.

HOOFDSTUK IV

Ondersteuningspunten

Artikel 11

De private rechtspersonen die de in artikel 3 vermelde doelstellingen beogen kunnen door Toerisme Vlaanderen erkend worden als “Ondersteuningspunt Toerisme voor Allen”.

Om voor erkenning in aanmerking te komen moeten deze private rechtspersonen :

- 1° de ondersteuning bewerkstelligen van het management van minimaal vier verblijven die in het kader van dit decreet erkend zijn. Deze verblijven hebben elk een minimumcapaciteit van 60 personen en zijn elk minstens 200 dagen per jaar permanent toegankelijk, waarvan minstens 80 vakantiedagen ;
- 2° hun maatschappelijke zetel en het secretariaat in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigd hebben ;

3° een meerwaarde geven aan de werking van de in het kader van dit decreet erkende verblijven die bij hen aangesloten zijn, en dit door hen rechtstreeks en minimaal volgend takenpakket aan te bieden :

- a) het personeel van de verblijven vormen ;
- b) het management van de verblijven begeleiden ;
- c) nieuwe toeristische producten ontwikkelen ;
- d) het profiel van specifieke doelgroepen onderzoeken ;
- e) de markt onderzoeken, met bijzondere aandacht voor de in dit decreet vermelde doelgroepen ;
- f) maatregelen nemen in het kader van het internationaal toerisme ;
- g) de verdere vakantiebeleving van de in artikel 9 vermelde doelgroep stimuleren.

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden en procedure inzake erkenning nader.

Artikel 12

De ingevolge artikel 11 erkende ondersteuningspunten kunnen een beroep doen op een financiële ondersteuning voor de uitvoering van hun takenpakket voorzover zij hiervoor een overeenkomst met Toerisme Vlaanderen sluiten met concrete meetbare doelstellingen. De overeenkomst regelt verder de verhouding tussen het erkende verblijf en het erkende ondersteuningspunt en wordt gesloten voor een termijn van minimaal 4 jaar. De overeenkomst wordt minimaal jaarlijks getoetst aan de realisatie ervan.

Voor de uitvoering van de overeenkomst krijgen de erkende ondersteuningspunten een financiële steun van maximaal 40 % van de werkings- en realisatiekosten. De Vlaamse regering kan een maximumbedrag vastleggen.

Het ondersteuningspunt, dat een overeenkomst afsloot, kan een subsidie verkrijgen voor de kosten van één coördinator, belast met de uitvoering van het takenpakket vermeld in artikel 11. De subsidie bedraagt maximum 75 % van de bedoelde kosten

en kan niet hoger zijn dan het maximumbedrag dat door de Vlaamse regering wordt bepaald.

Een ondersteuningspunt waarbij minimaal 10 verblijven "Toerisme voor Allen" zijn aangesloten met een minimumcapaciteit van elk 60 personen en elk minimaal 200 dagen per jaar permanent toegankelijk, waarvan minstens 80 vakantiedagen, kan een subsidie verkrijgen voor de kosten van twee coördinatoren, belast met de uitvoering van het takenpakket vermeld in artikel 11. De subsidie bedraagt maximum 75 % van de bedoelde kosten en kan niet hoger zijn dan het maximumbedrag dat door de Vlaamse regering wordt bepaald.

De subsidies mogen niet gecumuleerd worden met andere middelen van de Vlaamse overheid. Ze moeten deel uitmaken van een aparte post in het boekhoudkundig rekeningstelsel.

De Vlaamse regering bepaalt onder welke voorwaarden en volgens welke procedure de in dit artikel bepaalde subsidies worden verleend en uitgekeerd.

HOOFDSTUK V

Toezicht en sancties

Artikel 13

De erkende verblijven, verenigingen en ondersteuningspunten zijn ertoe gehouden op eenvoudig verzoek alle nodige informatie te verstrekken aan Toerisme Vlaanderen. Hij die de in dit decreet vermelde erkenning aanvraagt, stemt ermee in dat Toerisme Vlaanderen de daartoe bevoegde ambtenaren ter plaatse het nuttige of nodige onderzoek laat verrichten.

Artikel 14

Toerisme Vlaanderen kan de erkenning intrekken of schorsen wanneer het desbetreffende verblijf, de vereniging of het ondersteuningspunt niet langer voldoet aan de bepalingen van dit decreet of zijn uitvoeringsbesluiten.

In geval van weigering, intrekking of schorsing van een erkenning is beroep mogelijk bij de minister bevoegd voor toerisme.

Artikel 15

Met een geldboete van 200 tot 5.000 euro wordt de natuurlijke persoon of rechtspersoon gestraft die er zich wederrechtelijk op beroept houder te zijn van een erkenning, label of beschermde benaming vermeld in dit decreet. Bij herhaling wordt het bedrag verdubbeld.

Artikel 16

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie worden de ambtenaren die de Vlaamse regering aanwijst en de ambtenaren van Toerisme Vlaanderen die door de Vlaamse regering hiertoe werden gemachtigd, ermee belast de natuurlijke persoon of rechtspersoon op te sporen die er zich wederrechtelijk op beroept houder te zijn van een erkenning, label of beschermde benaming vermeld in dit decreet en door middel van processen-verbaal vast te stellen. De processen-verbaal worden naar de bevoegde ambtenaren van het Openbaar Ministerie gestuurd en een afschrift ervan wordt op straffe van nietigheid, binnen vijftien werkdagen na de vaststelling van de overtreding bezorgd aan de overtreder, alsmede aan Toerisme Vlaanderen.

HOOFDSTUK VI

Overgangs-, opheffings- en wijzigingsbepalingen

Artikel 17

De rechtspersonen, vzw's en verblijven die onder de toepassing vallen van het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, leggen uiterlijk drie maanden na de inwerkingtreding van dit decreet een lijst neer van aangesloten vzw's die gepubliceerd wordt in de bijlage van het Belgisch Staatsblad. De lijst vermeldt de aangesloten VZW's en de adressen van de verblijven die deze VZW's in exploitatie hebben.

De verblijven die geëxploiteerd worden door natuurlijke personen, publieke en private rechtspersonen en die niet onder de toepassing van het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende

verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, vallen, laten zich binnen zes maanden na de inwerkingtreding van dit decreet per aangetekende brief registreren bij Toerisme Vlaanderen. Ze moeten aantonen dat ze de in artikel 3 vermelde doelstellingen beogen en opgenomen zijn in het Repertorium Kampeercentra van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De in het eerste en tweede lid van dit artikel vermelde rechtspersonen en verblijven genieten van een overgangperiode van drie jaar om zich aan de normen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten aan te passen. Zij kunnen gebruik maken van de bepaalde subsidies om te voldoen aan de normen van dit decreet of zijn uitvoeringsbesluiten.

De rechtspersonen of hun rechtsopvolgers die in het kader van het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme, voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, investeringssubsidies kregen, zijn ertoe gehouden deze infrastructuur verder te exploiteren op straffe van terugvordering van het aantal dertigsten niet-geëxploiteerde jaren.

De eventueel teruggevorderde bedragen worden door Toerisme Vlaanderen aangewend voor de in dit decreet vermelde doelstellingen.

Artikel 18

De in dit decreet vermelde bedragen worden aangepast aan de evolutie van de gezondheidsindex.

Artikel 19

Aan de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus wordt aan de regeling voor de Vlaamse Gemeenschap volgend artikel toegevoegd :

" Artikel 20

Artikel 1, § 1, is niet van toepassing op de private rechtspersonen erkend ingevolge artikel 9 van het decreet van [...] betreffende de verblijven en ver-

enigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen", voor de activiteit vermeld in artikel 9 van dat decreet."

Artikel 20

Aan het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven wordt een artikel 3bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 3bis

Dit decreet is niet van toepassing op de exploitatie van verblijven die erkend zijn op basis van het decreet van [...] betreffende de verblijven en verenigingen die een werking uitoefenen in het kader van "Toerisme voor Allen", of die voldoen aan de overgangsbepalingen van datzelfde decreet."

Artikel 21

De volgende regelingen worden opgeheven voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft :

- 1° het koninklijk besluit van 24 december 1980 houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme ;
 - 2° het koninklijk besluit van 19 oktober 1971 tot regeling van de toekenning van subsidies tot bevordering van de vakanties van de zelfstandige arbeiders.
-

BIJLAGE

Prognose budgettaire middelen Toerisme voor Allen

Nieuwe werking voorontwerp van decreet Toerisme voor Allen

	2002 (huidige herschikte middelen)	DECREET		
		2003 (start decreet)	2004(over 2005(over gangsjaar 2) 3) gangsjaar decreet)	2006 (operationeel decreet)
<u>Werkingsdotatie (artikelen indicatief binnen begrofting Toerisme Vlaanderen)</u>				
Artikel 33 E	222.500	222.500	222.500	225.000
		Toelage aan organisaties die vakanties organiseren voor personen die in armoede leven als tegemoetkoming in de vakanties van deze kansarmen (art.7)		
Artikel 33 F	500	75.000	75.000	75.000
		Toelage aan organisaties die vakanties organiseren voor personen die in armoede leven als tegemoetkoming in de kosten van een coördinator (art.7)		
Artikel 33 G	273.000	1.125.000	1.125.000	1.125.000
		Toelage aan ondersteuningspunten als tegemoetkoming in de werkings- en realisatiekosten (art.9)		
Artikel 33 H	0	250.000	250.000	250.000
		Toelage aan ondersteuningspunten als tegemoetkoming in de kosten van een coördinator (art.9)		
Totaal werkingsdotatie Verschil tov referentiejaar 2002	496.000	1.672.500	1.672.500	1.675.000
		1.176.500	1.176.500	1.179.000
<u>Vastleggingsdotatie</u>				
Artikel 9911.3 - a	2.000.000	3.000.000	3.000.000	2.000.000
		subsidies aan toerisme voor allen verblijven met het label jeugdtoerisme (art.5)		
Artikel 9911.3 - b	500.000	500.000	500.000	500.000
		subsidies aan toerisme voor allen verblijven met het label toegankelijkheid (art.5)		
Artikel 9911.3 - c	350.000	350.000	350.000	500.000
		subsidies aan toerisme voor allen verblijven voor themagerichte- en proefprojecten (art.5)		
Artikel 9911.3 - d	520.000	520.000	520.000	700.000
		subsidies aan toerisme voor allen verblijven voor animatieprojecten (art.5)		
Artikel 9911.6	2.300.000	2.500.000	2.500.000	2.500.000
		Directe investeringen oa. in jeugdtoerisme (art.10 pt.4)		
Totaal vastleggingsdotatie Verschil tov referentiejaar 2002	5.670.000	6.670.000	6.870.000	6.200.000
		1.000.000	1.200.000	530.000